

for en for Forsvaret i dets Helhed betydningsfuld og hensigtsmæssig Bestemmelse, som er udtalt i Hærløven af 1867, § 11, at alt det udfærdne tjenestedygtige Mandskab indkaldes til Uddannelse, har det oftere været søgt som et stort Tryk paa Fødsfolkets Uddannelse, at den aarlig mødende Rekrutmasse, som skulde uddannes ved en Bataillon, var meget for stor i Forhold til de disponible Lærerkrefter. Uddannelsen maatte lide derunder og kunde ikke blive saa omhyggelig for den enkelte Mand's Vedkommende, som den burde være, og Arbejdet var i høj Grad anstrengende for Bataillonens Kammer. Dette Forhold medførte endvidere den Ulempe, at enkelte Batailloner ved en eventuel Mobilisering kunde komme til næsten ubelukkende at bestaa af 1 Aars Mandskab og af meget ungt Mandskab, medens det er en Erfaring, at saadanne Afdelingers Soliditet betydelig forsøges, naar ældre Mandskab til en vis Grad blandes mellem det unge.

Man synes det vel, som om den aarlig udfærdne tjenestedygtige Rekrutmasse i de senere Aar er aftaget noget, hvilket tyder paa, at der maa have været særegne Forhold tilstede, som i enkelte Aar havde bragt Rekrutmassen op til et usædvanligt høit Tal. Endvidere vil der, hvis nærværende Forslag bliver til Lov, udskrives et noget større Antal Rekruter til de andre Baader end hidtil, ligesom ogsaa en større Udskrivning til Flaaden vil formindste den for Hæren disponible Rekrutmasse; men da paa den anden Side Rekrutmassen i Aarenes Løb maa stige, efter som Befolkningen stiger, saa er der en Sandsynlighed for, at der atter vil komme Tidsperioder, der ville give saa store Rekrutmasser, at man igjen vilde komme til at lide under de nævnte Ulemper. Man har derfor foreslaaet at begrænse den aarlige Rekruttilgang til hvert Fødsfolksregiment til 450 Mand; disse erholde den almindelige Uddannelse i 6 Maaned, medens det overskydende Antal, som selvfølgelig vil variere for de forskellige Aargange, foreslaas givet en særskilt Uddannelse paa 2 Maaned, i hvilket Tidsrum Regimenterne af dette Mandskab vil kunne faa Erstatning for den tilfældige Afgang, de i de 2 første Maaned af Rekruttiden have haft i Rekrutstyrken. Ved en eventuel Mobilisering vilde de mindre fuldstændigt uddannede Folk selvfølgelig ikke strax kunne indrangeres i Bataillonerne; men ved en fortsat Uddannelse ved Depotterne vilde de formentlig efterhaanden kunne bringes saa vidt, at de kunne benyttes som Erstatningsmandskab for de udrykkede Afdelinger. Af dette Mandskab vil man tillige kunne tage Sygehæberne til Regimenterne og Brigaderne.

En aarlig Rekrutmasse af 450 Mand pr. Regiment vil i de 7 Aargange, som ere disponible, naar Mobiliseringen sker paa et Tidspunkt,

hvor 1ste Aars Mandskab endnu ikke er uddannet, give en Styrke paa 25—2800 Mand Underforporaler og Menige, efter som 1ste Aars Afgang er bleven mindre eller mere fuldstændig erstattet ved Hjælp af overskydende Mandskab. Selv om altsaa ogsaa et enkelt Aars Rekrutmasse ikke skulde kunne give 450 Mand pr. Regiment, og selv om man maa regne paa, at ved Indkaldelsen Nogle udeblive, og Andre maa afgives til særegne Niemed, saa er der dog Grund til at antage, at den nævnte Rekrutstyrke vil være tilstrækkelig til ved en Mobilisering at tilveiebringe 800 Mand Underforporaler og Menige pr. Bataillon og endda efterlade nogen, om end ikke stor Erstatningsstyrke ved Depotterne, hvilken Styrke vil forsøges, efterhaanden som Uddannelsen af 1ste Aars Mandskab og af de ældre Aargange af usfuldstændigt uddannet Mandskab, om saadant findes, skrider frem.

Da imidlertid Fødsfolkets Styrke vilde vinde betydelig, naar man kunde sikre det en noget større Erstatningsstyrke, end den, der saas ved kun at tildele Regimenterne 450 Rekruter hvert, har man tilføjet en Bestemmelse om, at Krigsministeren skal kunne forsøge Regimenternes Rekruttilgang, dog ikke udover 500 Mand, dersom den hele aarlige Rekrutmasse skulde stige saameget, at dette lader sig gjøre. En saadan Forsøgelse vil navnlig være hensigtsmæssig, dersom flere Aar efter hinanden Rekrutmassen havde været saa ringe, at man ikke engang havde naaet Tallet 450.

Hærens Inddeling.

§§ 1—6.

De Forandringer ved Hærens Inddeling, som ere foreslaaede, ere til dels allerede motiverede ved de foranstaaende almindelige Bemærkninger. Her skal tilføies, at ved Ingeniørtropperne er foreslaaet den Forandring, at de nuværende 2 Batailloner slaas sammen til 1 Regiment paa 10 Kompagnier, af hvilke de 4 Reservekompagnier væsentlig ere at betragte som Arbejderkompagnier, der i Krigstid skulle forsøge Antallet af de egentlige Pionerkompagnier. Af de 6 Liniekompagnier ere 2 Pionerkompagnier, 1 Brokompagni, 2 Telegraph- og Signalkompagnier og 1 Jernbanekompagni; efter den nuværende Ordning have kun 1 Telegrafkompagni og intet Jernbanekompagni; men efter den store Betydning, som Jernbanerne efterhaanden have faaet for Nutidens Krigsførelse, og som Telegraf- og Signaltjenesten have specielt for os, der ville faa store Kyststrækninger at bevogte, maa den foreslaaede Udvidelse anses for nødvendig. Feltartilleriet er foreslaaet samlet som en Brigade paa 4 Regimenter, en Formation, der er hensigtsmæssig baade for at tilveiebringe Ensartethed i Uddannelsen i Fredstid og for